

Löneläget

Juni 2026

MEDLINGS-
INSTITUTET

Om rapporten:

Medlingsinstitutet ansvarar för den statliga medlingsverksamheten, den officiella lönestatistiken och har till uppgift att verka för en väl fungerande lönebildning.

I Medlingsinstitutets uppdrag ingår bland annat att sammanställa och tolka statistik som är av betydelse för lönebildningen samt att följa utvecklingen av löner i Sverige och i omvärlden.

Löneläget beskriver översiktligt löneutvecklingen i Sverige och omvärlden, konkurrenskraften samt konjunktur-, inflations- och valutautvecklingen. I Löneläget juni redovisas utöver analysen av löneutveckling och konkurrenskraften endast en kortare sammanfattning av den ekonomiska utvecklingen.

Analyserna i Löneläget juni 2026 bygger på den statistik som fanns tillgänglig till och med den 23 juni 2026.

Publiceringsdatum: 25 juni 2026

Rapportförfattare: Julia Fennö och Simon Torstensson

Innehåll

SAMMANFATTNING	4
1 LÖNER	5
ÖVERSIKT: AVTALSLÄGET I EUROPEISK INDUSTRI	12
2 KONKURRENSKRAFT	16
3 PRISER OCH VALUTA	22
4 EKONOMISK UTVECKLING	25
APPENDIX: MODELLJUSTERING AV LÖNEÖKNINGSTAKTEN	28

Sammanfattning

Löneökningstakten i Sverige i linje med omvärldens

Under första kvartalet i år ökade lönerna med 3,2 procent i Sverige. Det var något lägre än i USA och euroområdet där löneökningstakten var 3,3 procent. Enligt Medlingsinstitutets modellskattning väntas dock ökningstakten för Sverige revideras upp till 3,3 procent.

Under det senaste året har takten dämpats, men reallönerna – det vill säga löner justerade för inflation – har stigit i samtliga länder utom i Frankrike.

Reallönerna ökade under det första avtalsåret

Det gällande industrimärket i Sverige innebär arbetskostnadsökningar på i genomsnitt 3,2 procent per år till och med mars 2027. Under det första avtalsåret ökade reallönerna, mätt enligt KPIF, med 1,6 procent jämfört med månaden innan avtalets början. Används i stället KPI som inflationsmått – som inkluderar ränteeffekter – så har reallönerna ökat med starkare 2,6 procent.

Förbättrad konkurrenskraft när enhetsarbetskostnaderna minskar

Under det senaste året har produktiviteten i svensk tillverkningsindustri utvecklats bra i ett internationellt perspektiv och enhetsarbetskostnaderna har minskat. Detta har lett till att konkurrenskraften för näringsgrenen har förbättrats gentemot bland annat euroområdet och Tyskland.

Återhämtning i ekonomin trots oro i omvärlden

Enligt Konjunkturinstitutets juniprognos fortsätter återhämtningen i svensk ekonomi under 2026 och 2027. Kriget i Mellanöstern bedöms ha en viss dämpande effekt på ekonomin framöver men BNP växer ändå med 2,0 procent i år och 2,6 procent nästa år.¹ Timlönerna² växer med 3,4 procent i år och 3,3 procent nästa år. Reallönerna, beräknade med KPIF, ökar med 2,1 procent i år och 1,1 procent nästa år. Används i stället KPI ökar de med 2,7 procent i år och 0,6 procent nästa år.

¹ Procentuell förändring kalenderkorrigerad BNP, fasta priser.

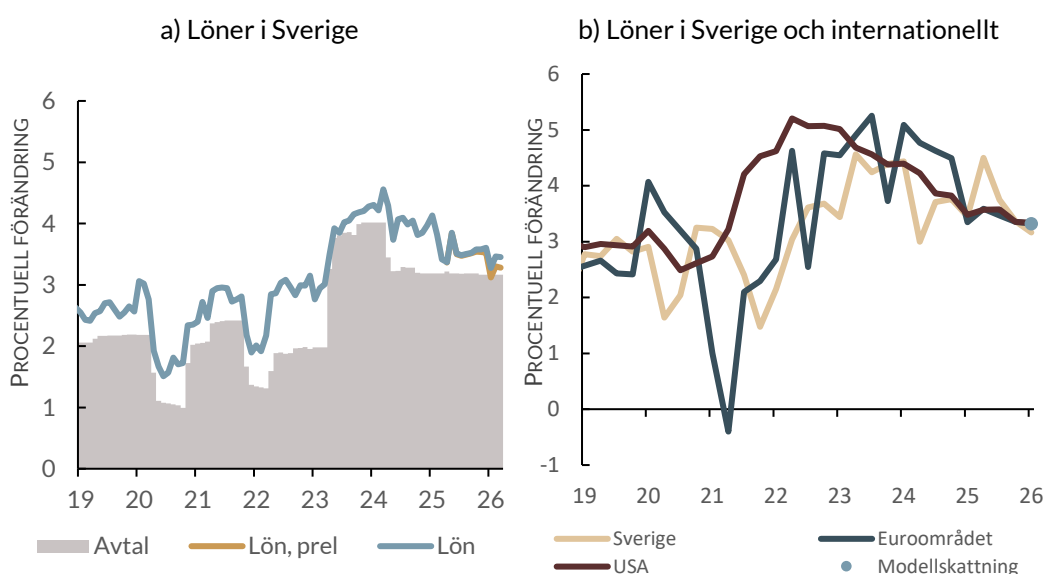
² Enligt Konjunkturlönestatistiken.

1 Löner

Mellan första kvartalet 2025 och första kvartalet 2026 ökade lönerna i Sverige med 3,2 procent enligt den internationellt jämförbara lönestatistiken (LCI). Det var en något lägre takt än i USA och i euroområdet där lönerna ökade med cirka 3,3 procent.

Enligt den svenska månadsstatistiken, som inte är helt internationellt jämförbar, har löneökningstakten legat på en stabil och historiskt relativt sett hög nivå det senaste året (se diagram 1). Det nuvarande industrimärket har gällt i ett år och de utgående lönerna har legat relativt nära den angivna kostnadsramen på 3,4 procent som märket anger.³

DIAGRAM 1 Löneutvecklingen

a) Löner enligt Konjunkturlönestatistiken. Preliminära löneutfall respektive modellskattningar för perioden april 2025-mars 2026. Avtalade löneökningar bygger på en sammanvägning som Medlingsinstitutet gör av ca 70 kollektivavtal och avser centralt avtalade ökning av löner exklusive övriga kostnader/förmåner som kan ingå i avtalsvärdet. b) Löner enligt LCI (WAG) i Europa och ECI i USA. Se appendix ang. modellskattningen av den svenska ökningstakten det första kvartalet 2026.

Källor: Medlingsinstitutet och Eurostat

1.1 Likartade löneökningar i Sverige, USA och euroområdet

Preliminärt ökade de svenska LCI-lönerna med 3,2 procent under första kvartalet, vilket var något långsammare än i USA och euroområdet där lönerna ökade med 3,3 procent i årstakt (se diagram 1a och tabell 1). Enligt Medlingsinstitutets modellskattning förväntas dock det preliminära utfallet revideras upp till 3,3 procent med anledning av retroaktiv lön som ännu inte har betalats ut⁴.

³ För mer information om utvecklingen i de senaste månatliga utfallen hänvisas till Medlingsinstitutets löpande månadsrapporter: "Löneutvecklingen i Sverige", som publiceras på myndighetens webbplats.

⁴ Se appendix för mer information om Medlingsinstitutets modellskattning.

I såväl Sverige, som i USA och euroområdet, visar det senaste utfallet en lägre löneökningstakt än den genomsnittliga under de senaste tre åren. Detta följer på en period då lönerna i många länder ökade ovanligt snabbt till följd av de senaste årens inflation. Därmed bör den lägre löneökningstakten ses som en återgång mot en tidigare, lägre, nivå. Efter den snabba löneuppgången som inleddes 2021 har löneökningstakten gradvis avtagit i USA. Även i euroområdet syns nu tecken på en avmattning, efter två år med löneökningar på omkring 4,5 procent. Den höga takten i euroområdet förklaras både av avtal med eftersläpande kompensation för den svaga löneutvecklingen under pandemiåret 2021, och av en stram arbetsmarknad med arbetskraftsbrist och låg arbetslöshet.

I Sverige har löneökningstakten varit omkring 3,5 procent under stora delar av det senaste kalenderåret. Det är en nivå som ligger nära de nivåer som industrins märke anger. För det första avtalsåret anger gällande industrimärke en kostnadsökning på 3,4 procent (april 2025-mars 2026) och för det andra året 3,0 procent (april 2026-mars 2027).

I Sverige var löneökningstakten under första kvartalet 2026 lägre än genomsnittet för de senaste åren (se tabell 1). Löneökningstakten dämpades även på andra håll i omvärlden under det första kvartalet 2026. Jämfört med den genomsnittliga löneökningstakten sedan 2023 så var det enbart Spanien som uppvisade en högre löneökningstakt under det första kvartalet i år.

TABELL 1

Nominella och reala löneökningar

Första kvartalet 2026 jämfört med första kvartalet 2025.

(Inom parentes: genomsnittlig årlig förändring 2023kv1-2026kv1)

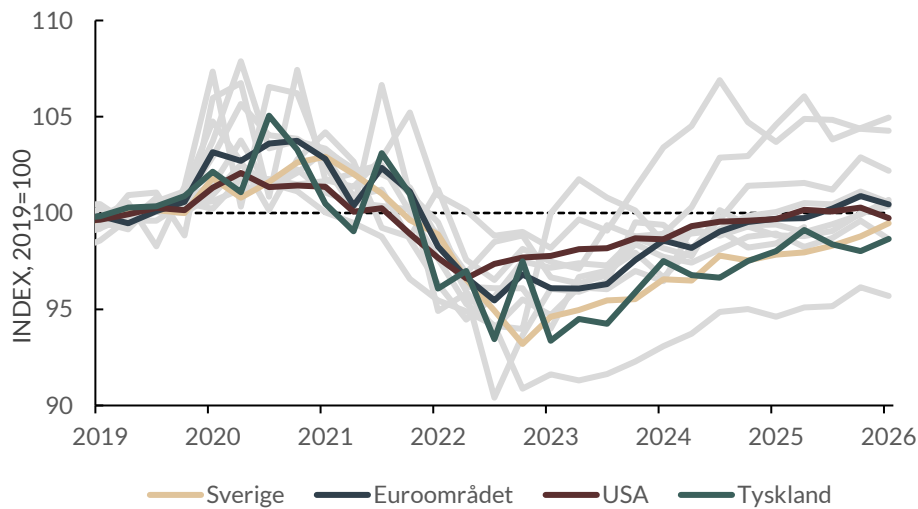
	Nominell lön	Reallön
Sverige	3,2 (3,8)	1,7 (0,9)
Euroområdet	3,3 (4,2)	0,7 (1,1)
USA	3,3 (4,0)	0,0 (0,9)
Storbritannien	3,7 (5,5)	0,4 (1,3)
Norge	3,9 (5,7)	0,4 (2,0)
Belgien*	... (5,0)	... (1,8)
Danmark	2,6 (3,0)	1,5 (1,1)
Finland	3,0 (3,4)	0,5 (1,2)
Frankrike	1,7 (2,9)	-0,3 (0,2)
Italien	2,8 (2,9)	1,1 (0,4)
Nederländerna	3,3 (5,8)	0,7 (2,7)
Portugal	5,6 (6,2)	2,8 (2,9)
Spanien	4,8 (4,0)	1,3 (1,2)
Tyskland	3,5 (4,6)	0,7 (0,8)
Österrike	3,8 (5,9)	0,6 (1,5)

Preliminära löner enligt LCI (WAG) i Europa och ECI i USA, Inflationskomponenten avser harmoniserat konsumentprisindex (HIKP). *) Belgien saknar värden för kv2 och kv3 2025 samt kv1 2026, beräknat genomsnitt utesluter därmed dessa kvartal. Källor: Eurostat, BLS och ONS

Trots en viss inbromsning fortsätter de nominella lönerna att öka snabbare än konsumentpriserna i de flesta länder (se tabell 1 samt tabell A1 och tabell A2 i appendix). Det innebär att reallönerna – det vill säga löner justerade för inflation – har utvecklats positivt under ett antal år nu i flera länder (se diagram 2). Den låga inflationen i Sverige bidrog till att reallönerna steg med 1,7 procent det första kvartalet 2026. Det är mer än vad de i genomsnitt har gjort de tre senaste åren. I många länder ökade reallönerna med mellan 0–1 procent vilket gör att Sverige under det första kvartalet 2026 hade en högre reallöneökningstakt än euroområdet som helhet.

Köpkraften, sett till reallönenivån, i Sverige var under det första kvartalet 2026 strax under 2019 års nivå (se diagram 2). Återhämtningen av reallönerna i Sverige har varit positiv mellan första kvartalet 2025 och första kvartalet i år. På grund av en högre inflation så har Tyskland, trots en liknande löneutveckling, haft en något långsammare återhämtning av reallönerna än Sverige.

DIAGRAM 2 Reallöner i olika länder

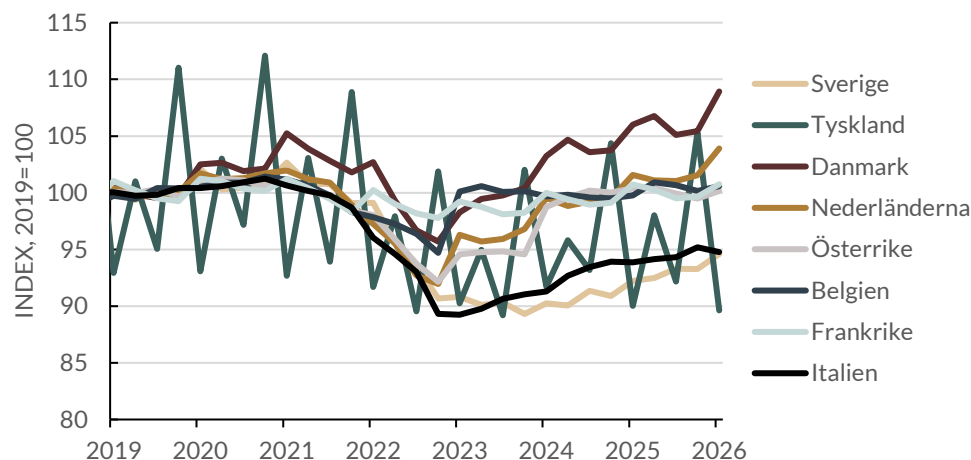
Lön enligt WAG i Labour cost index för EU-länder och Employment Cost Index för USA. Inflationens komponenten avser harmoniserat konsumentprisindex (HIKP).

Källor: Eurostat, BLS och Medlingsinstitutet

1.2 Centralt avtalade löner ökar i reala termer

De centralt avtalade lönerna påverkar hur de utgående lönerna förändras. Centrala avtal i olika länder påverkas dock olika av inflation. I vissa länder är delar av avtalsvärdet indexerade mot inflationen. Diagram 3 visar hur de centralt avtalade lönerna har utvecklats sedan 2019 när hänsyn tas till inflationen. Diagrammet visar att de centralt avtalade lönerna steg olika snabbt efter att inflationen började stiga 2021. Vid jämförelse med andra länder så har de centrala avtalen i Sverige gett stabila, om än låga, reallöneökningar sedan fallet 2021–2022. Jämförs det första kvartalet 2026 med motsvarande kvartal 2025 så har Sverige de näst högsta avtalade reala lönerna. Återhämtningen har alltså tagit längre tid för Sverige men går nu snabbare än för många andra länder.

DIAGRAM 3 Centralt avtalade reala löner i privat sektor

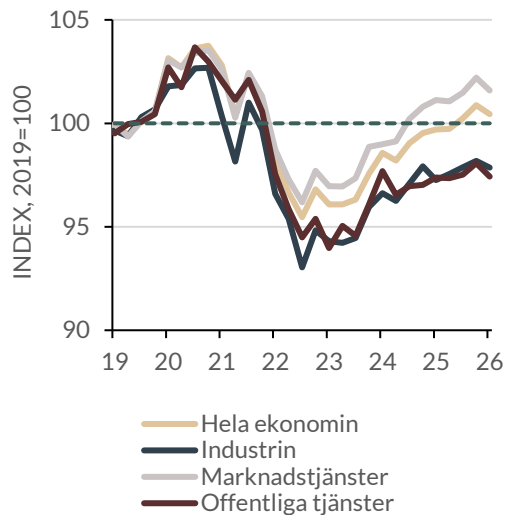

Anmärkning: I Danmark, hämtas statistiken från kollektivavtal förhandlade mellan huvudfackförbund och arbetsgivarorganisation (FH och DA). Statistiken för Danmark inkluderar grundläggande lön, arbetsgivaravgift, "frittval" (flexibla förmåner) samt andra kollektivavtalade komponenter (till exempel ersättning vid sjukfrånvaro eller vid föräldraledighet enligt de fem största branschvisa avtalen. Beräkningarna bygger på antagandet att centralt förhandlade lönenivåer får fullt relativt genomslag i de faktiska lönejusteringarna (det vill säga att en ökning med 1 procent av minimilönen eller normallönen medför en ökning med 1 procent även av lokalt förhandlade löner högre upp i lönefordelningen). För Sveriges del avser statistiken de löneökningar som följer av centrala kollektivavtal. Löneökningarna i Österrike, Belgien, euroområdet (20), Tyskland, Italien, Nederländerna, Sverige och USA avser den genomsnittliga ökningen av avtalade löner, viktad efter sysselsättningsammansättningen under ett referensår (Laspeyresindex). För Tyskland och Nederländerna är avtalade engångsbelopp inkluderade. Statistik för konsumentpriser är hämtad enligt KPI/HICP från OECD. Källa: OECD

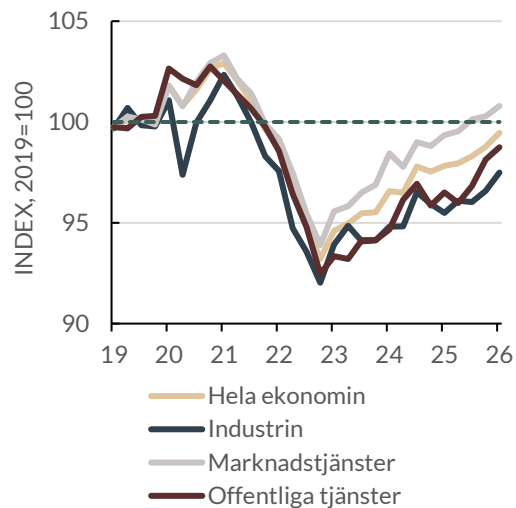
Reallöneutvecklingen efter inflationsåren har också varierat mellan sektorer. Diagram 4 visar hur anställda inom handel och transport i euroområdet har haft en bättre reallöneutveckling sedan 2019 jämfört med anställda inom industrin. Givet industrins normerande roll för lönerna i exempelvis Norge, Sverige och Tyskland så skulle skillnaderna i utveckling för de olika sektorerna kunna påverka vilka förväntningar som finns på de kommande avtalen för industrin.

DIAGRAM 4 Reallöner per sektor

a) Reallön euroområdet

b) Reallön Sverige

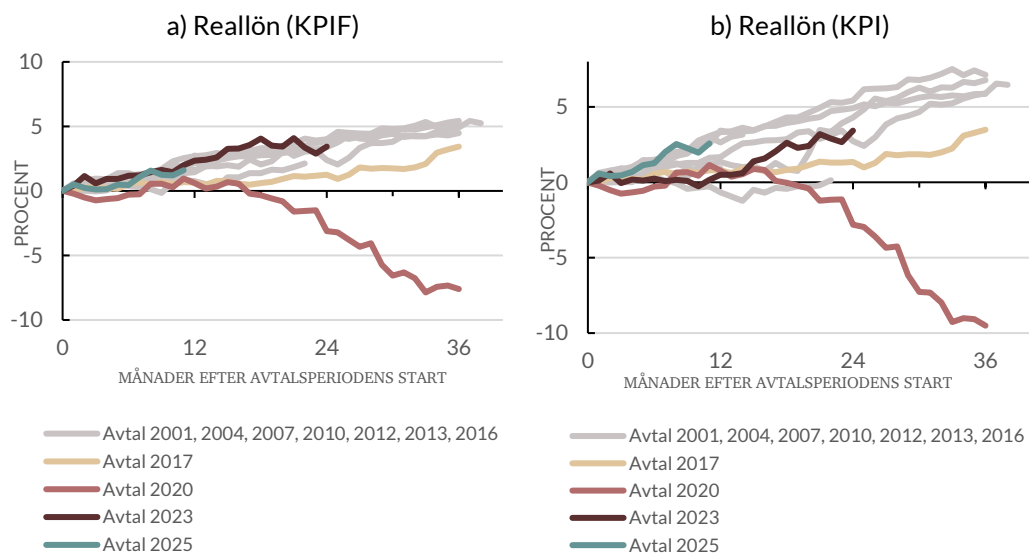

Hela ekonomin: B-S, Industrin: B-E, Marknadstjänster: G-N, Offentlig förvaltning: O. Reallön beräknad med HICP.
Källa: Eurostat

1.3 Tydlig reallöneökning under det första avtalsåret

Om löneutvecklingen justeras för inflationen enligt KPIF (utan räntekostnader medräknat) steg reallönerna totalt under den förra avtalsperioden (med start 2023) med 3,4 procent (se diagram 5a). Även om man använder KPI – där räntekostnader ingår – i beräkningen av reallönen var det en avtalsperiod med mer positiv utveckling än de fem tidigare avtalsperioder under 2000-talet (se diagram 5b).

DIAGRAM 5 Reallöner per avtalsperiod

Källor: SCB och Medlingsinstitutet, egna beräkningar

Den nuvarande avtalsperioden för industrin i Sverige är inne på sitt andra år och än så länge har reallöneökningarna enligt KPIF (utan räntekostnader medräknat) ökat med 1,6 procent jämfört med månaden innan avtalets början. Används i stället KPI – där räntekostnader ingår – så har reallönerna ökat med 2,6 procent jämfört med månaden innan avtalet började gälla. Jämfört med föregående avtalsperiod (Avtal 2023) har reallönerna utvecklats betydligt bättre, mätt enligt KPI, medan utveckling varit liknande mätt enligt KPIF.

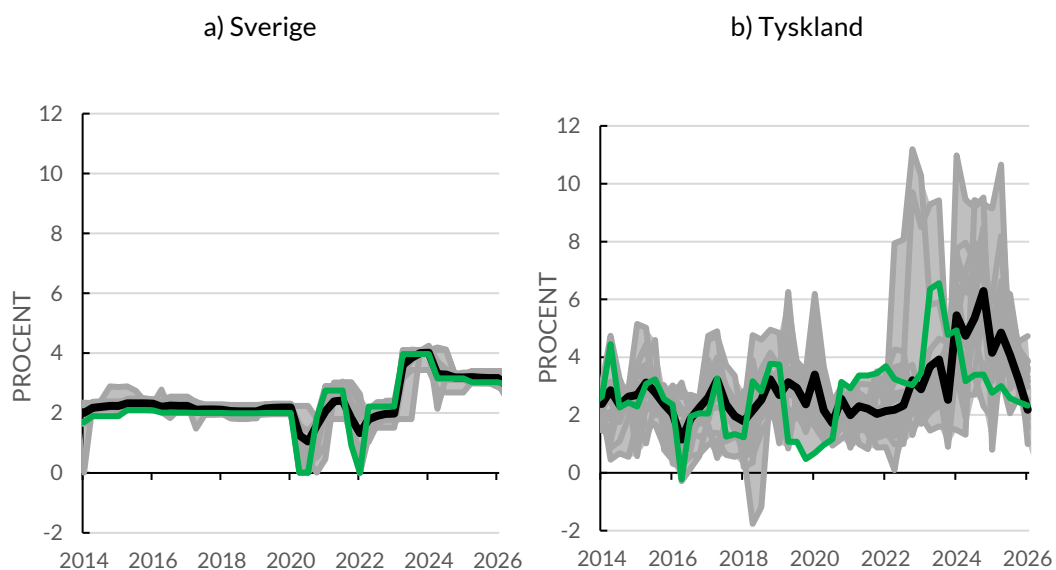
Översikt: Avtalsläget i europeisk industri

Under 2026 kommer flera stora industriavtal i olika europeiska länder att omförhandlas. Detta sker då den nominella löneökningstakten har dämpats efter en period av ovanligt höga ökningarna i kölvattnet av den höga inflationen åren 2021–2023. Återhämtningen för reallönerna har dock gått olika fort i olika länder.

För att beskriva lönebildningen i olika länder är industrins centrala avtal av särskilt intresse. Det beror på att industriavtalen ofta är normerande, vilket innebär att de avtalade löner som anges i dessa har stor effekt på de avtal som sluts inom andra avtalsområden. Att just industrin är normerande i flera länder beror på att det är en internationellt konkurrensutsatt sektor.

Hur normerande industrins avtal är för den totala löneökningstakten varierar dock mellan länder och kan vara svårt att mäta. Diagram 6a och b visar Sverige och Tysklands angivna löneökningstakt inom det normerande industriavtalet (gröna linjer). Diagrammen visar också vad det sammanvägda genomsnittet för de stora centrala avtalen anger för löneökningstakter (svarta linjer). I Sverige ligger den totala löneökningstakten mycket nära den centralt avtalade, medan det skiljer sig mer åt i Tyskland. Trots detta kan industriavtalet mellan IG Metall och Gesamtmetall i Tyskland ändå sägas ha en normerande effekt på övriga avtal. Jämför man den faktiska löneutvecklingen i tillverkningsindustrin mellan Sverige och Tyskland framgår det också att de har följts åt nära under perioden 2019 till nu (se diagram 7 i avsnitt 2.1).

DIAGRAM 6 Centralt avtalade löner efter bransch

Källa: Medlingsinstitutet och Statistisches Bundesamt

Under senare år har det skett en tydlig nedväxling av löneökningstakten i flera länder i Europa.

I **Sverige** avslutades avtalsrörelsen våren 2025 med en överenskommelse om industrimärket som angav kostnadsökningar på i genomsnitt 3,2 procent över en tvåårsperiod.⁵ Avtalets konstruktion anger en löneökningstakt på 3,4 procent det första avtalsåret och 3,0 procent det andra. Detta innebär en nedväxling av löneökningstakterna som var 4,1 och 3,3 procent i föregående avtalsperiod med start 2023. Det nu gällande avtalet löper till och med den 31 mars 2027, vilket innebär att nästa större svenska avtalsrörelse genomförs under våren 2027. Förhandlingarna inleds i slutet av 2026.

I **Tyskland** gäller det avtal som träffades mellan arbetstagarorganisationen IG Metall och arbetsgivarorganisationen Gesamtmetall hösten 2024. Avtalet, som löper till och med oktober 2026, innebär sammantaget en genomsnittlig löneökningstakt på omkring 2,5–2,7 procent per år, inklusive effekter av engångsbelopp. Enligt analyser från Deutsche Bundesbank och Europeiska centralbanken är avtalet fortsatt normerande för lönebildningen i stora delar av den tyska industrin och har bidragit till en mer återhållsam löneutveckling i euroområdet.⁶ Nästa större avtalsrörelse inom den tyska metall- och elektronikindustrin inleds under hösten 2026. Förhandlingarna sker mot bakgrund av den fortsatt svaga industrikonjunkturen, höga energikostnader och ett betydande omställningstryck inom framför allt fordonsindustrin. Samtidigt väntas IG Metall fortsatt driva krav kopplade till reallöneutveckling.

I **Norge**, där industrins löneförhandlingar sker årligen, bygger modellen på en samlad ”löneram” som riktmärke för den totala löneutvecklingen. Utfallet påverkas i hög grad av utvecklingen i exportsektorn, särskilt kopplat till energipriser och växelkurs. ”Frontfaget” som avtalsområdet heter slöt under våren ett nytt avtal där den nya kostnadsramen anger 4,4 procent i årstakt. Den norska riksbanken förväntar sig att löneökningstakten kommer att minska något år 2026, men även kommande år, till följd av en försvagad arbetsmarknad och lägre inflation. Inflationen bedöms nå inflationsmålet på 2 procent 2029 och innan dess öka med mellan 3,0–3,5 procent i årstakt.⁷

Även i **Finland** har det varit en lägre nominell löneökningstakt under inledningen av 2026 jämfört med 2025. Det treåriga avtalet som råder för teknologiindustrin (2025–2027) innebär löneökningar på i genomsnitt 2,6 procent per år. Avtalet anger dock något högre löneökningar för 2026, vilket på kort sikt bedöms öka löneökningstakten något. I sin senaste prognos har den finska centralbanken räknat med en högre inflationstakt på cirka 1,9 procent år 2026.⁸

I **Danmark** är det svårt att ange en avtalad löneökningstakt för industrin eftersom en betydande del av avtalsvärdet utgörs av förmåner och lokala löneförhandlingar, snarare än centralt fastställda löneökningar. Det största avtalet inom dansk industri sluts mellan

⁵ Medlingsinstitutet, *Avtalsrörelsen och lönebildningen 2025, 2026*.

⁶ Deutsche Bundesbank, *Monthly Report, 2025*; European Central Bank, *Economic Bulletin, 2025*.

⁷ Norges bank, *Monetary Policy Report 1/2026, 2026*.

⁸ OECD, *OECD Economic Surveys: Denmark 2026, 2026*.

Dansk Industri och CO-industri. Avtalet är treårigt och sträcker sig mellan mars 2025 och 2028. Den danska centralbanken förväntar sig en löneökningstakt på drygt 3 procent de kommande åren. Löneökningstakten speglar en arbetsmarknad i balans och ökningstakten bedöms ligga i linje med de avtalade lönerna.⁹

Trots att de nominella löneökningstakterna har minskat något i de flesta europeiska länderna så finns det länder där löneökningstakten fortsatt är hög.

Nederländerna har utmärkt sig genom avtal för 2024–2025 med höga löneökningar på omkring 5–6 procent i årstakt inom delar av industrin. Utvecklingen har drivits av en fortsatt hög efterfrågan på arbetskraft i kombination med eftersläpande kompensation för tidigare inflationsuppgångar (se diagram A10 i appendix). Enligt analyser från Nederländernas centralbank väntas löneökningarna dämpas något under 2026. Det sker efter att i princip samtliga nu gällande centrala kollektivavtal bedöms ha innehållit kompensationer för perioden med hög inflation.¹⁰ Det större industriavtalet inom den nederländska metall- och elektronikindustrin, det så kallade Metalektro-avtalet, omförhandlades vid årsskiftet 2025/2026. Det ettåriga avtalet gäller för 2026 och anger löneökningar på 2 procent, exkluderat fasta tillägg och engångsbelopp.¹¹ Den nederländska centralbanken förväntar sig att löneökningarna förblir relativt höga under 2026 men att de successivt avtar till omkring 3 procent per år 2027 och 2028. En högre inflation förväntas skapa ett visst tryck inför kommande avtalsförhandlingar, men samtidigt förväntas en något svagare arbetsmarknad motverka trycket på lönerna.¹²

I **Österrike** var löneökningarna historiskt höga 2024 till följd av den höga inflationen tidigare år, vilket hänger samman med ett system där löner i stor utsträckning justeras med hänsyn till tidigare inflation (se diagram A11 i appendix). 2025 sjönk löneökningstakten till 3–4 procent. Industrins största avtalsområde tecknade ett nytt avtal som löper tills vidare från den 1 november 2025 med två lönerevisionstidpunkter (1 november 2025 och 1 november 2026). Den österrikiska centralbanken bedömer att de centrala avtalen bidrar till en årlig löneökningstakt på cirka 2,5 procent 2026 och 2027.¹³

I flera andra europeiska länder är avtalsförhandlingarna mer fragmenterade, både vad gäller normering och periodicitet. Många länder saknar centralt normerande avtal och det kan därför vara svårt att identifiera hur avtalen påverkar den faktiska löneökningstakten.

Italiens system bygger exempelvis främst på nationella branschavtal, där samordningen sker sektorsvis och utan ett nationellt löneankare. I Italien omförhandlades det största avtalet inom industrin "CCNL Metalmeccanici Industria" under 2025 med konflikter kring såväl lönenivåer som arbetstidsfrågor. Det fyraåriga avtalet anger löneökningstakter på cirka 2,3–2,4 procent per år och slöts i november. Avtalet gäller fram till sommaren 2028.

⁹ Danmarks Nationalbank, Outlook for the Danish economy, 2026.

¹⁰ De Nederlandsche Bank, DNB Autumn Projections, 2025.

¹¹ De Unie, Metalektro: There is a negotiation result!, 2025.

¹² De Nederlandsche Bank, DNB Spring Projections, 2026.

¹³ Oesterreichische Nationalbank, Economic Outlook for Austria 2025/23, 2025.

Den italienska centralbanken förväntar sig att inflationen stiger till 3,1 procent i genomsnitt 2026 för att sedan sjunka tillbaka till 2 procent efterföljande år.¹⁴

I **Frankrike**, där avtalen inom såväl industrin, som andra branscher, i större utsträckning löper tills vidare och omförhandlas årligen har förhandlingarna kring löneökningar för 2025 och 2026 varit utdragna för delar av arbetsmarknaden. Det nationella avtalet inom metallindustrin är ett tillsvidareavtal som tecknades 2024 och det har löpande kompletterats med tilläggsavtal för exempelvis höjning av de nationella minimilönerna. De avtalade löneökningarna som omförhandlats visar på en lägre ökningstakt och en normalisering av löneökningstakten jämfört med föregående avtal.¹⁵ Den lägre löneökningstakten hänger även ihop med de avtal som ännu inte omförhandlats. Under åren 2021–2023 då inflationen var som högst omförhandlade nästan samtliga branscher sina lägstalöner (så kallade Industry Wage Floors som motsvarar eller är högre än den nationella minimilönenivån). Vid inledningen av 2026 hade omkring 65 procent av branscherna omförhandlat sina avtal de senaste 12 månaderna. Den franska centralbanken bedömer att löneökningstakten kommer att vara cirka 2 procent 2026. Inflationstakten beräknas uppgå till knappt 2 procent, vilket ger svaga reallöneökningar 2026.¹⁶

¹⁴ Bank of Italy, *Macroeconomic projections for Italy, 2026*.

¹⁵ Banque de France, *Negotiated wage increases for 2026: where do we stand? 2026*.

¹⁶ Banque de France, *Macroeconomic interim projections – March 2026, 2026*.

2 Konkurrenskraft

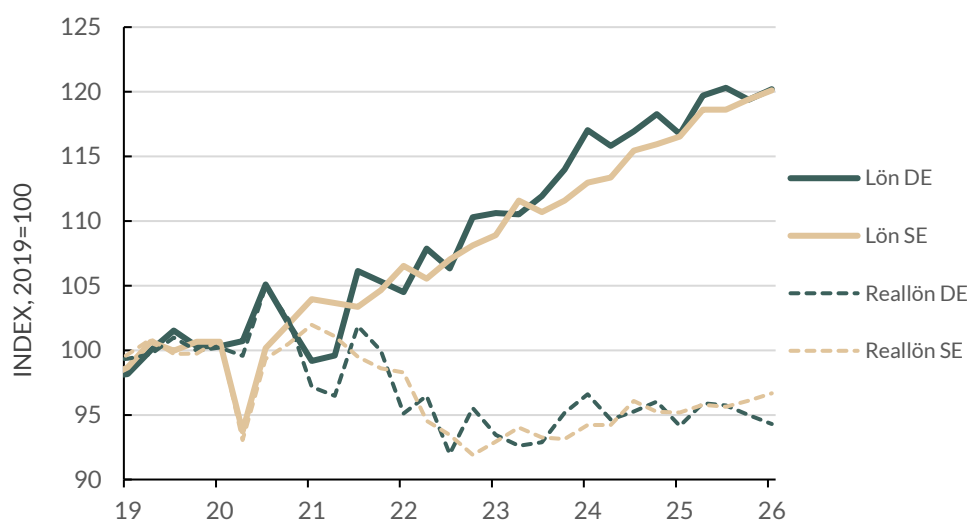
Under det senaste året har produktiviteten i tillverkningsindustrin stärkts mer i Sverige än i euroområdet och i Tyskland och enhetsarbetskostnaderna omräknat i svenska kronor har minskat relativt flera av våra främsta konkurrentländer. Vinstandelarna för näringslivet som helhet i Sverige har minskat något, men har – liksom exportvolymen – utvecklats starkare än euroområdets sedan 2019. Under det senaste halvåret har vinstandelarna för industrin som helhet bidragit till att minska nedgången på totalen.

2.1 Industrilöner i Sverige och Tyskland ökar i liknande takt

I Sverige är löneutvecklingen i ekonomin som helhet nära knuten till resultatet av industrins centrala förhandlingar inom ramen för Industriavtalet. Vad industrimärket blir påverkas i sin tur av flera faktorer, däribland löneutvecklingen i andra länder.

Historiskt sett har genomsnittslönerna inom industrin i Tyskland haft en liknande utveckling som den för svensk tillverkningsindustri. Även inflationen har utvecklats på ett likartat sätt, vilket har lett till att utvecklingen för reallönerna har följt varandra nära (se diagram 7).

DIAGRAM 7 Löner i tillverkningsindustrin

DE = Tyskland, SE = Sverige. Lön enligt WAG i Labour cost index. Inflationens komponenten i reallönen avser harmoniserat konsumentprisindex (HIKP). Säsongsjusterade värden.

Källa: Eurostat

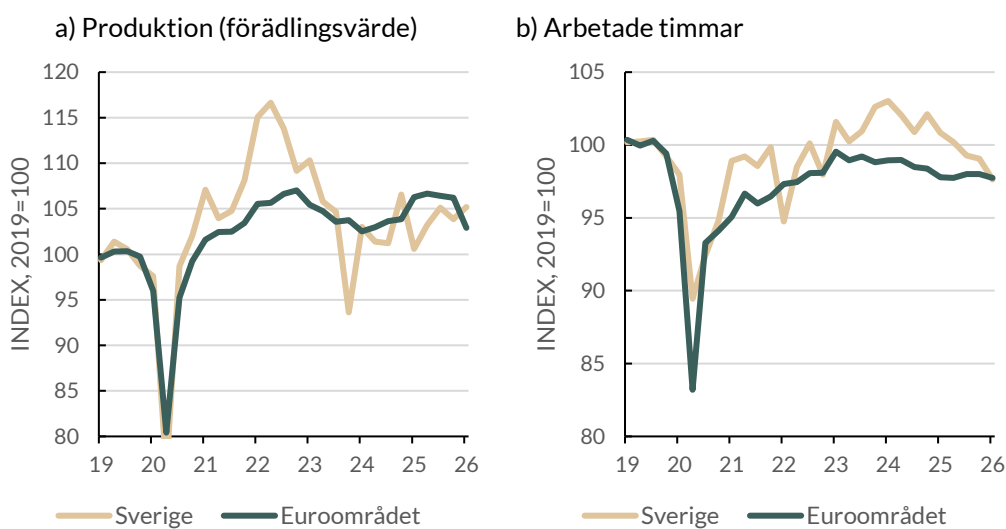
Att utvecklingen har varit så samstämmig behöver dock inte per automatik bero på att svenska aktörer medvetet anpassar sig efter omvärlden i sina förhandlingar. Det kan också vara en effekt av att förutsättningarna för lönebildningen har varit likartade. Exempel på några förutsättningar som är viktiga för parterna i förhandlingarna – och i förlängningen därmed den aggregerade löneutvecklingen – är utvecklingen för produktivitet, arbetskostnader, enhetsarbetskostnader, vinstandelar och exporten.

2.2 Minskande enhetsarbetskostnader

I ett lite längre tidsperspektiv har *produktiviteten* inom svensk tillverkningsindustri utvecklats i linje med, eller till och med något starkare än, euroområdet och USA. Mellan första kvartalet i fjol och första kvartalet i år ökade näringsgrenens produktivitet med starka 8,0 procent, att jämföra med -3,1 procent i euroområdet (se tabell A5b i appendix).

Ökningen för svensk del har både drivits av en svag utveckling för arbetade timmar, och ett ökat förädlingsvärde (se diagram 8a och b). Sett i ett lite längre perspektiv har antalet arbetade timmar inom tillverkningsindustrin haft en negativ trend sedan slutet av 2024. Detta hänger samman med att antalet anställningar inom tillverkningsindustrin har minskat.¹⁷

DIAGRAM 8 Produktion och arbetsproduktivitet i tillverkningsindustrin

a) Realt förädlingsvärde till marknadspris. b) Realt förädlingsvärde till marknadspris dividerat med anställdas arbetade timmar.

Källa: Eurostat, egna beräkningar

Det land vars tillverkningsindustri har haft en starkare produktivitetsutveckling än Sverige under det senaste året¹⁸ är Danmark. I Tyskland har produktiviteten utvecklats svagare än i Sverige, men starkare än i euroområdet som helhet. Tyskland har haft en svagare produktivitetstillväxt än Sverige även i ett historiskt perspektiv.

Om utvecklingen jämförs för *arbetskostnaderna per timme* – som till skillnad från lön visar de totala kostnaderna för anställda som arbetsgivare har såsom arbetsgivaravgifter och fasta förmåner – så har även dessa ökat snabbare för tillverkningsindustri i Sverige än i

¹⁷ Mellan kv1 2025 och kv1 2026 minskade t.ex. antalet anställningar inom tillverkningsindustrin med 1 procent, motsvarande 5 400 anställningar.

Källa: Anställningar, SCB. Avser differens för genomsnitt av ingående månader i första kvartalet respektive år.

¹⁸ I analyser av konkurrenskraft har man ofta ett längre tidsperspektiv än det senaste året. I detta kapitel ligger dock fokus på det senaste årets utveckling eftersom SCB i samband med sin publicering av Nationalräkenskaperna 30 maj 2026 har meddelat att de har överskattat lönesumman i näringslivet år 2025. Detta påverkar exempelvis genomsnittet för enhetsarbetskostnader som inkluderar åren 2025 och 2024. Tabeller med berörda genomsnitt i appendix är markerade.

euroområdet. I Sverige ökade arbetskostnaderna med 4,2 procent mellan första kvartalet ifjol och samma kvartal i år – att jämföra med 2,7 i euroområdet som helhet och 3,6 procent i Tyskland (se tabell A4b i appendix och observera fotnoten).

Kombinerar man utvecklingen för arbetskostnader per timme med produktivitet får man det sammanfattande måttet *enhetsarbetskostnader*, det vill säga arbetskostnaden per producerad enhet. Ökade enhetsarbetskostnader i relation till omvärlden innebär en försämrad konkurrenskraft och kan antingen bero på att produktiviteten utvecklas långsammare eller på att arbetskostnaderna ökar snabbare i Sverige – alternativt båda två samtidigt.

För svensk del har enhetsarbetskostnaderna i tillverkningsindustrin minskat med 3,3 procent under det senaste året (se tabell A8b i appendix och observera fotnoten). I euroområdet som helhet ökade de med 6,0 procent och i Tyskland med 1,7 procent. Det enda jämförelseland i tabellen som har haft en lägre utvecklingstakt än Sverige är Danmark där enhetsarbetskostnaderna har minskat med 11,6 procent under det senaste året. I Danmark har alltså produktiviteten ökat i snabbare takt än arbetskostnaderna per timme för tillverkningsindustrin. Produktivitetsutvecklingen i tillverkningsindustrin i landet har varit mycket stark sedan slutet av 2020, drivet av läkemedelsbolaget Novo Nordisk. Ytterligare ett land som har haft en starkare utveckling för produktiviteten än arbetskostnaderna per timme var Österrike, vars enhetsarbetskostnad minskade med 2,5 procent under det senaste året.

För att säga något om ett lands internationella konkurrenskraft utifrån enhetsarbetskostnadsutvecklingen behöver man också ta hänsyn till växelkursens påverkan. Sett till det senaste årets utveckling så har konkurrenskraften för svensk tillverkningsindustri stärkts jämfört med euroområdet och Tyskland, även när hänsyn tas till valutaeffekter (se tabell A8b i appendix samt avsnitt 3.2).

2.3 Vinstandel och exportvolym har ökat sedan 2019

Ytterligare en dimension av internationell konkurrenskraft är utvecklingen av företagens marginaler. Detta kan mätas på flera sätt, men ett vanligt mått är vinstandelen.

Vinstandel

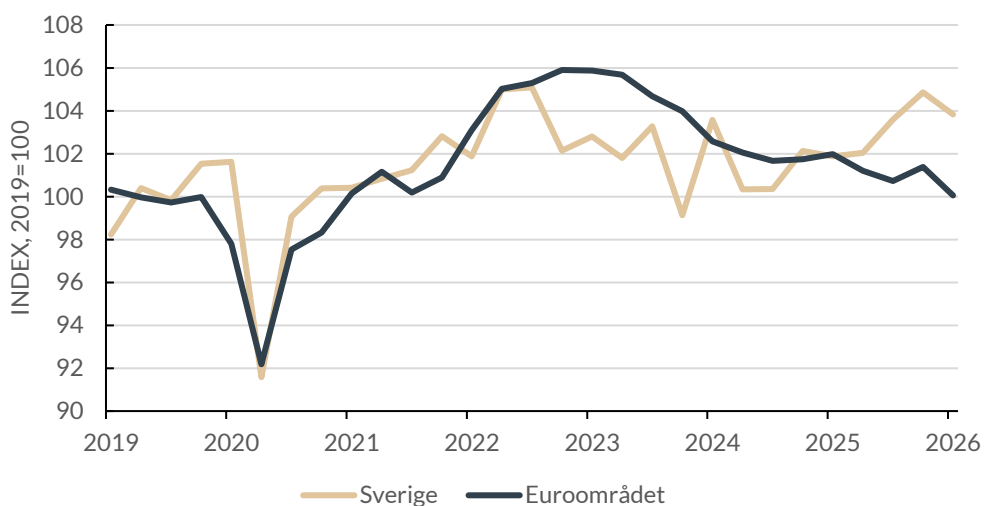
Vinstandelen avser här *bruttovinstandelen*. Den visar hur stor andel av företagets överskott (intäkter minus kostnader för insatsvaror) som återstår efter att arbetskostnader har betalats. Det är ett förenklat mått som inte tar hänsyn till exempelvis räntekostnader eller avskrivningar på maskiner och annan utrustning som slits ut och behöver ersättas.

Siffror som redovisas bygger på Eurostats sammanställning av nationalräkenskaperna eftersom syftet är att göra internationell jämförelse. Det innebär att vissa nivå- och ibland även förloppsmässiga skillnader kan uppstå jämfört med den årliga vinstandel som exempelvis Konjunkturinstitutet (KI) beräknar utifrån SCB:s nationalräkenskaper.

Skillnaderna beror bland annat på att Eurostat exkluderar löneskatter i sin redovisning av arbetskostnader, samt att näringslivet i Eurostats kvartalsvisa data täcker en mer begränsad del av ekonomin på grund av tillgänglig statistik.

Under det senaste året har vinstandelarna för näringslivet som helhet ökat mer i Sverige än i euroområdet (se diagram 9).

DIAGRAM 9 Vinstandel näringslivet

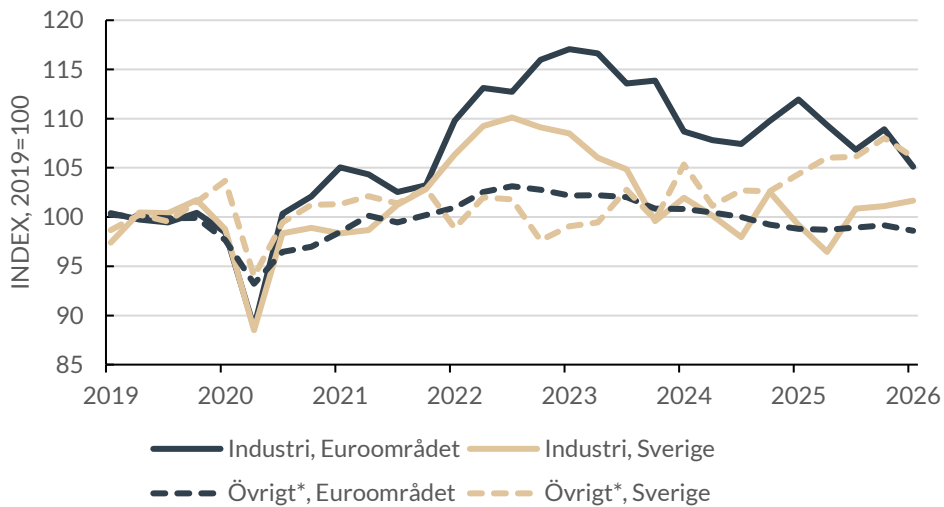

Vinstandelen avser bruttovinstandelen, dvs. bruttoöverskottet (förädlingsvärdet minus arbetskostnadssumman) i förhållande till förädlingsvärdet, justerad för egenföretagares arbetsinsats. Fastighetsbranschen är exkluderad då det är en måttligt stor bransch bland de anställda totalt, men som ger ett högt bidrag till det totala förädlingsvärdet. För att kunna göra internationella jämförelser skiljer sig även definitionen av näringslivet åt och här exkluderas privat vård och utbildning från näringslivet av datatillgänglighetsskäl.

Källor: Eurostat, egna beräkningar

Bryter man ner utvecklingen på industri kontra övrigt (se diagram 10) så framgår det att trenden snarare har drivits av annat än industrin för svensk del, även om industrin har sett ökade vinstandelar under de senaste tre kvartalen.

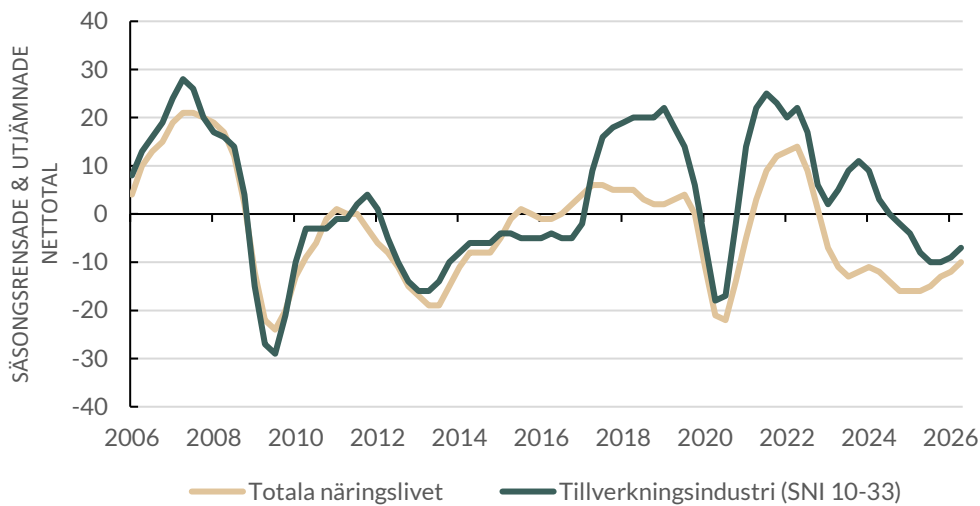
DIAGRAM 10 Vinstandel

Källa: Eurostat, egna beräkningar

Ett kompletterande mått på företagens marginaler¹⁹ är lönsamhetsomdömena i Konjunkturinstitutets konjunkturbarometer. Enligt dessa är det en större andel företag som bedömer lönsamheten som dålig än god både näringslivet, och i tillverkningsindustrin. Tillverkningsindustrin har dock något högre netttotal och båda serier är på väg uppåt (se diagram 11).

DIAGRAM 11 Lönsamhetsomdöme, nuläge

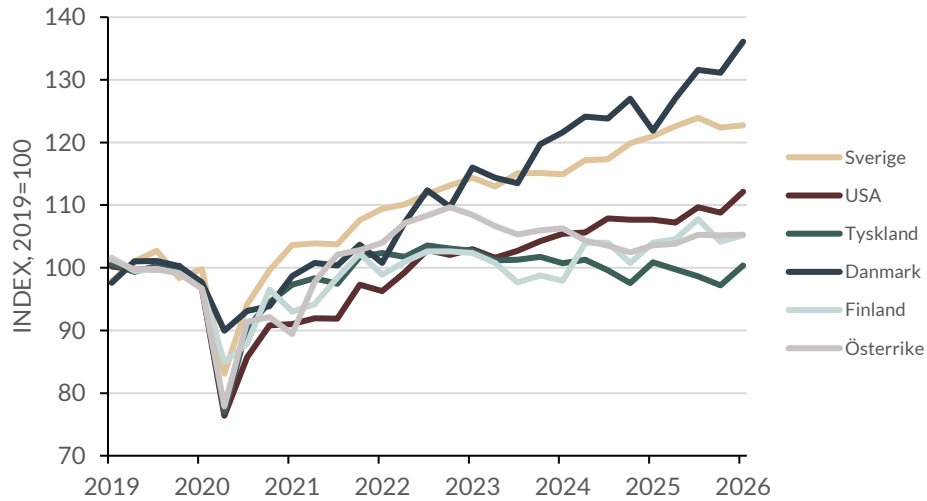

Företagen svarar kvartalsvis på frågan om lönsamheten är god, tillfredställande eller dålig. Netttotal avser andelen företag som har svarat god minus andelen företag som har svarat dålig. Negativa värden innebär därmed att en större andel bedömer lönsamheten som dålig än god. Källor: Konjunkturinstitutet via Macrobond.

¹⁹ Ytterligare exempel på mått är kapitalavkastningen i näringslivet. Kapitalavkastningen visar på förhållandet mellan driftöverskottet och kapitalstocken.

Ytterligare en dimension av internationell konkurrenskraft är utvecklingen för svensk exportvolym i förhållande till andra länders. Under senare år har exportvolymen i Sverige utvecklats i god takt jämfört med några av de europeiska länder med liknande typer av industrisektor (se diagram 12). Under det senaste halvåret har den svenska exportvolymen dock utvecklats svagt.

DIAGRAM 12 Exportvolym

Källa: OECD

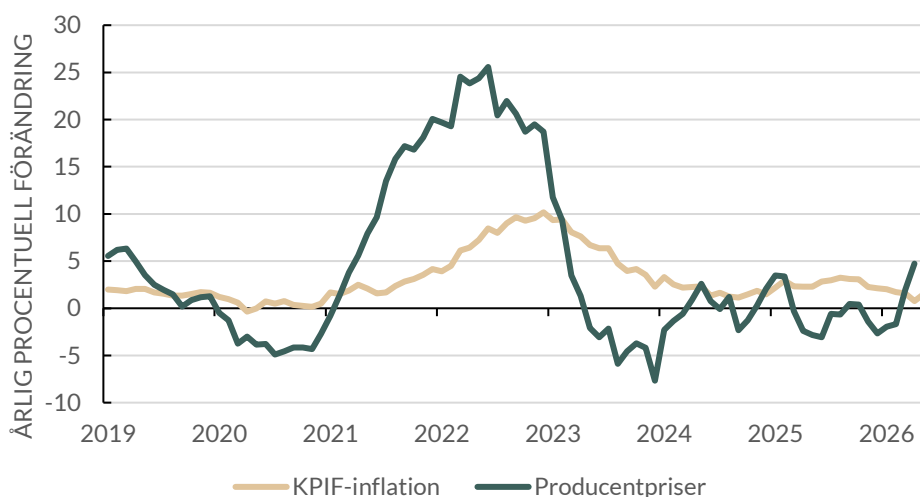
3 Priser och valuta

Lönebildningen i Sverige utgår från den internationellt konkurrensutsatta industrin som i perioder kan påverkas mycket av utvecklingen för den svenska kronan. Därtill spelar utvecklingen för inflationen roll. Inflationen är just nu på väg upp både i Sverige och i omvärlden, och de genomsnittliga löneförväntningarna hos parterna har ökat något.

3.1 Priser

Kriget i Mellanöstern och stängningen av Hormuzsundet har satt press på globala priser med ökning av priser på varor som exempelvis råolja, aluminium och koppar. I april steg de svenska producentpriserna med 4,7 procent i årstakt och även KPIF-inflationen ökade i maj, om än från en låg nivå (se diagram 13). Den låga nivån beror både på den finanspolitik som bedrivs och på eftersläpande effekter av kronförstärkningen under 2025 (se avsnitt 4.1).

DIAGRAM 13 KPIF-inflation och producentpriser

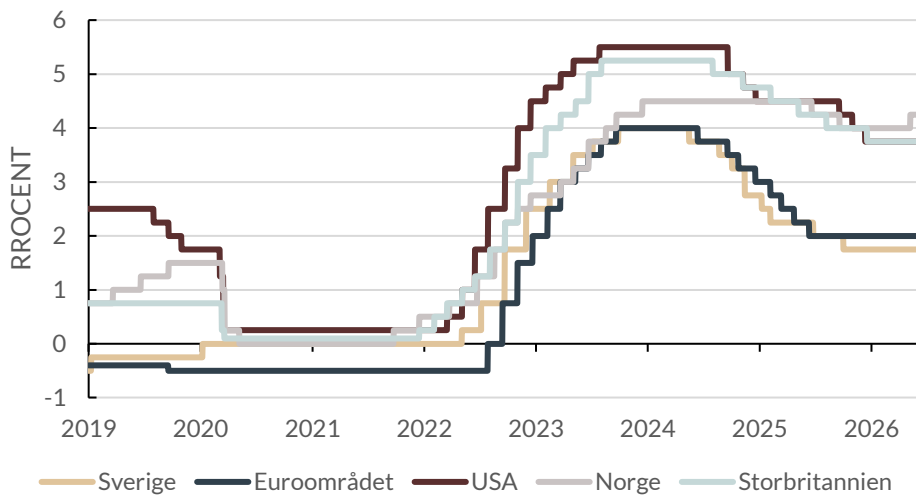

KPIF-inflation t.o.m. maj 2026, producentpriser t.o.m. april 2026

Källor: SCB via Macrobond

Riksbanken lämnade styrräntan oförändrad på 1,75 procent vid det penningpolitiska mötet i juni (se diagram 14) men har kommunicerat tydligt att de ser igenom de prisseffekter som just nu går åt olika håll och signalerar via sin räntebana att en höjning kan ske senare i år.

DIAGRAM 14 Styrräntor i olika länder

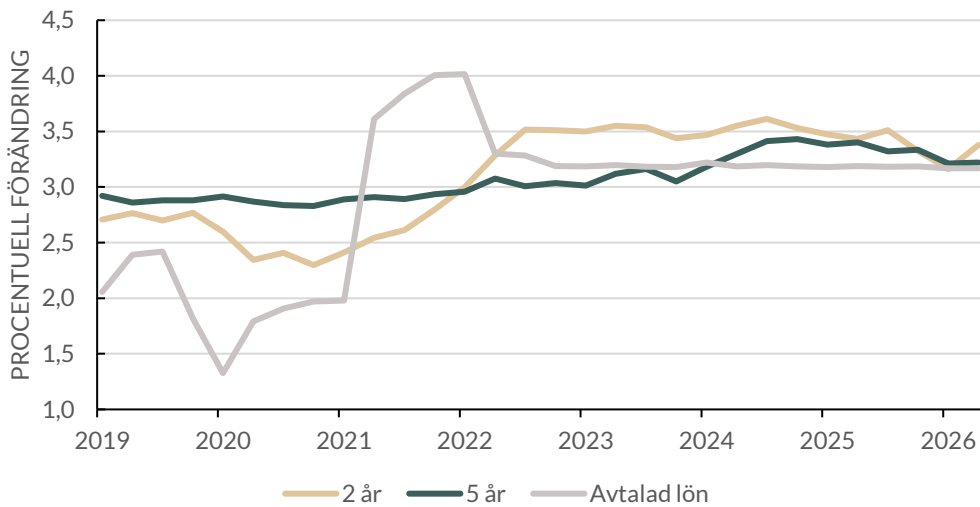

Dagsdata t.o.m. 22 juni 2026
Källa: Macrobond

Konjunkturinstitutet bedömde i sin juniprognos att Riksbanken kommer att höja räntan en gång i år och ytterligare en gång nästa år (se avsnitt 4.1). Både utvecklingen för, och de fulla effekterna på inflationen av, kriget i Mellanöstern är svårbedömda. Flera prognosmakare lyfter dock fram att situationen nu skiljer sig åt från den förra inflationsuppgången. Ekonomin befinner sig inte i en stark återhämtningsfas efter pandemin, utan i stället i återhämtningsfas från en lågkonjunktur. Därtill har kriget hittills inte påverkat de globala leveranskedjorna, frakt-, energi- eller gaspriser lika mycket som då.

Under andra kvartalet i år ökade parternas genomsnittliga förväntan på löneökningstakten om två år något (se diagram 15).

DIAGRAM 15 Löneförväntningar bland arbetsmarknadens parter

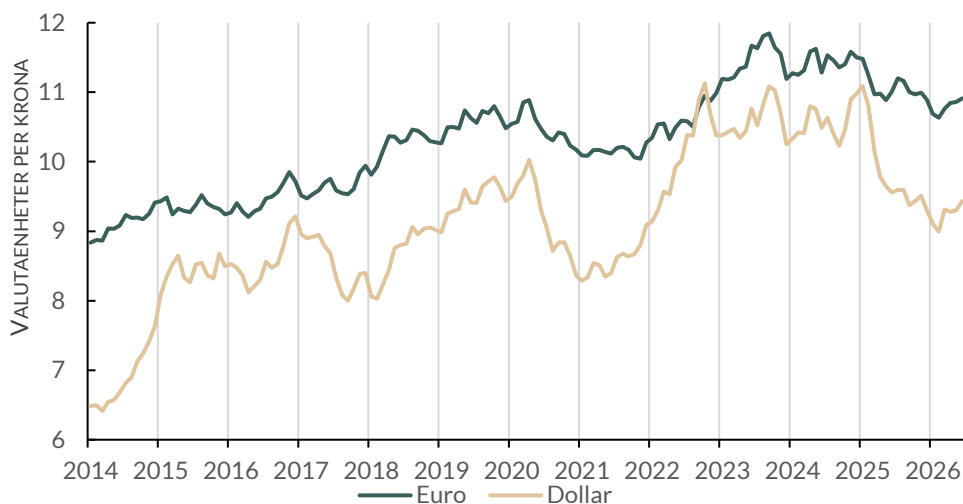

Kvartalsdata t.o.m. kv2 2026. Enkelt genomsnitt av fackens och arbetsgivarnas förväntningar.
Källor: Origo Group, Riksbanken, Macrobond och Medlingsinstitutet

3.2 Kronan har försvagats mot euron

Under första halvåret 2026 har den svenska kronan försvagats något jämfört med den tydliga förstärkningen mot framför allt dollarn, men även euron, som skedde under 2025. I juni* handlades euron för 10,9 kronor och dollarn för 9,4 kronor (se diagram 16). Den starka kronkursen under 2025 har varit en bidragande faktor till den senaste tidens låga inflationsutfall i Sverige.

DIAGRAM 16 Kronans växelkurs

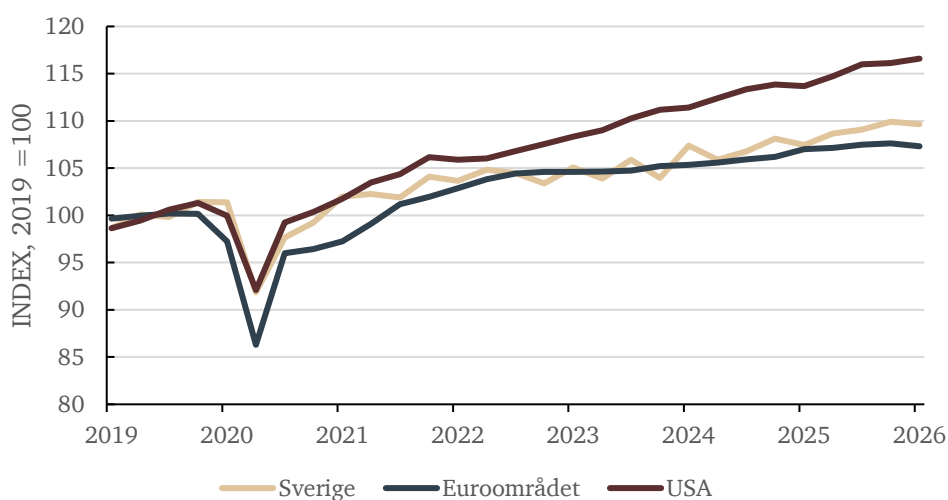
*Den sista månaden (juni) är ett genomsnitt för 1-22 juni 2026.
Källa: Macrobond

4 Ekonomisk utveckling

I *Löneläget juni* redovisas endast en kortare sammanfattning av den ekonomiska utvecklingen.

Under första kvartalet i år minskade BNP i både Sverige och euroområdet med 0,2 procent²⁰. Sverige har dock haft en bättre utveckling än euroområdet sett till hela 2025. Kalenderkorrigerat och jämfört med första kvartalet 2025 ökade svensk BNP med 2,0 procent, medan euroområdets BNP endast växte med 0,3 procent²¹ (se diagram 17).

DIAGRAM 17 BNP, kalenderkorrigerat

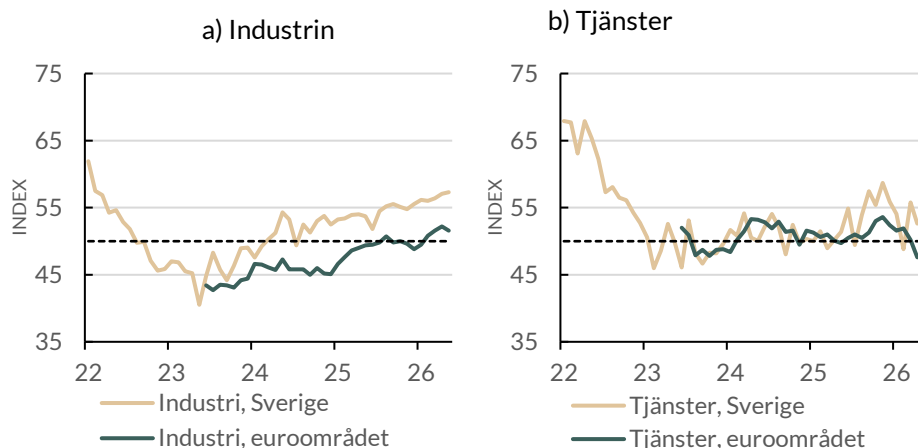
Källor: Eurostat och BLS via Macrobond

Jämförs framåtblickande indikatorer såsom inköpschefsindex är det tydligt att stämningläget för framtiden också är bättre i Sverige än i euroområdet, och det både inom industrin och för tjänster (se diagram 18a och b).

²⁰ Säsongsrensad kvartalstakt.

²¹ Årstakt för euroområdets BNP avser årlig procentuell förändring av säsongsrensade serier.

DIAGRAM 18 Inköschefsindex enligt PMI

Streckade linjer avser nivån 50. Index över denna nivå indikerar tillväxt.

Källor: Swedbanks/Silfs Inköschefsindex (PMI) och S&P Global via Macrobond

4.1 Utvecklingen framöver

Svensk ekonomi befinner sig i återhämtningsfas av den lågkonjunktur som har pågått sedan slutet av 2023. Enligt Konjunkturinstitutets (KI) senaste prognos²² ökar BNP i kalenderkorrigerade termer uttryckt i fasta priser med 2,0 procent i år och 2,6 nästa år och resursutnyttjandet bedöms då som balanserat²³. Samtidigt väntas BNP i euroområdet växa med betydligt svagare 0,4 procent i år och därefter 1,4 procent nästa år.

Under senvåren var inflationen enligt KPIF (där direkta ränteeffekter exkluderas) lägre än vad KI räknade med i sin marsprognos. Det beror både på låga utfall och på nya finanspolitiska åtgärder såsom sänkning av drivmedelsskatter och subventionerad kollektivtrafik. Totalt bedöms KPIF-inflationen öka med 1,3 procent i år (se tabell 2). Vid oförändrade skatter hade KPIF-inflationen dock uppgått till tydligt högre 2,3 procent. Under 2027 bedöms inflationstrycket öka och KPIF-inflationen ökar från 1,3 till 2,2 procent. Det är något högre än inflationsmålet på 2 procent, och KI räknar med att Riksbanken höjer styrräntan en gång i slutet av 2026 och därefter en gång till 2027. Vid slutet av 2027 uppgår styrräntan till 2,25 procent.

Arbetslösheten enligt AKU sjunker från 8,8 procent i fjol till 8,6 i år, och därefter till 7,9 procent 2027. Samtidigt är Konjunkturinstitutets prognos att lönerna ökar med 3,4 procent i år och 3,3 procent nästa år. Reallönerna (beräknade med KPIF) stärks med 2,1 procent i år och 1,1 procent nästa år.

Medan arbetskostnaderna per timme för anställda växlar upp jämfört med i fjol, dämpas tillväxttakten för produktiviteten. Arbetskostnaderna ökar med 3,2 procent i år och 3,5 procent nästa år medan produktiviteten ökar med 1,7 procent i år och 1,0 procent nästa

²² Från 16 juni 2026. Medlingsinstitutet gör inga egna prognoser.

²³ KI bedömer att tillväxten i potentiell BNP kommer att drivas av tillväxt i potentiell produktivitet, snarare än tillväxt av potentiella timmar, under kommande år.

år. Detta leder till att tillväxten i enhetsarbetskostnaderna drivs upp till en relativt hög nivå 2027 enligt Konjunkturinstitutet.

TABELL 2 Prognoser gjorda i juni 2026

Procentuell förändring och procent

	2025	2026	2027	2028
BNP	1,8	2,0	2,6	1,8
Export	3,8	3,5	3,6	2,5
Arbetslöshet	8,8	8,6	7,9	7,2
Sysselsättning	0,4	0,7	1,2	1,1
Timlön	3,6	3,4	3,3	3,5
Inflation (KPIF)	2,6	1,3	2,2	2,8
Inflation (KPI)	0,7	0,7	2,7	3,4
Reallön (KPIF)	1,0	2,1	1,1	0,6
Reallön (KPI)	2,9	2,7	0,6	0,1
Styrränta	1,75	2,00	2,25	2,75

Kalenderkorrigerade BNP i fasta priser. Timlöner enligt KL. Timlönerna för 2025 blir definitiva 2027. Arbetslöshet och sysselsättning enligt AKU. Styrränta avser tillämpad styrränta vid slutet av året.

Källa: Konjunkturinstitutet (16/6)

Appendix: Modelljustering av löneökningstakten

De internationellt jämförbara lönerna Labour cost index (LCI) baseras delvis på den nationella lönestatistiken (Konjunkturlönerna), men skiljer sig åt i vissa avseenden. Till exempel beräknas inflytandet från småföretag (1–4 anställda) i LCI annorlunda, och arbetade timmar får ett annat genomslag bland privata tjänstemän. Uppgifterna om löner och timmar från konjunkturlönestatistiken är därutöver preliminära under 12 månader och uppdateras löpande, vilket också leder till revisioner av LCI.

Den preliminära ökningstakten i LCI avseende Sverige underskattas systematiskt, särskilt under kvartal två, då många på arbetsmarknaden har lönerevision. Detta eftersom retroaktiva löner gör att den slutgiltiga löneökningstakten blir högre än den preliminära.

För den svenska nationella statistiken (konjunkturlönerna) redovisar Medlingsinstitutet löpande modellskattningar av den definitiva löneökningstakten. Genom att använda dessa skattningar kan vi också beräkna hur mycket det preliminära utfallet i LCI sannolikt kommer att revideras upp på grund av retroaktiva löner.

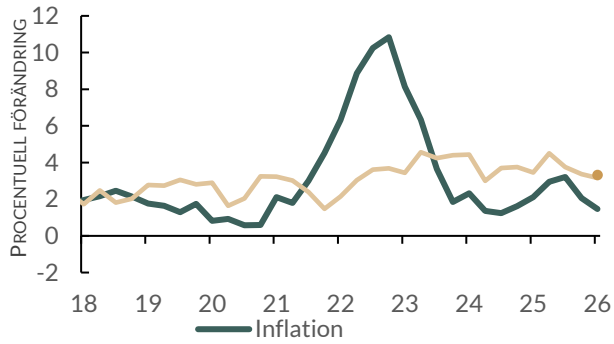
Modellskattning av WAG

För det första kvartalet 2026 visade det preliminära utfallet i LCI en löneökning på 3,2 procent. En modellskattning, som tar hänsyn till retroaktiva löner, indikerar dock att lönerna egentligen ökade något snabbare: 3,3 procent.

Denna skattning bör tolkas med försiktighet. För det första eftersom prognoserna för retroaktiva löner är osäkra i sig. För det andra finns statistiska osäkerheter i sambandet mellan revideringarna i LCI och skattningar av konjunkturlönernas revideringar. De löpande uppdateringarna av arbetade timmar har inte beaktats, och även dessa uppdateringar kan ibland leda till revideringar av statistiken. Trots dessa osäkerheter har skillnaderna mellan modellskattningarna och de slutliga revideringarna i LCI varit små och utan systematisk snedvridning för perioden 2011–2023, jämfört med skillnaderna mellan de preliminära och de definitiva statistikutfallen.

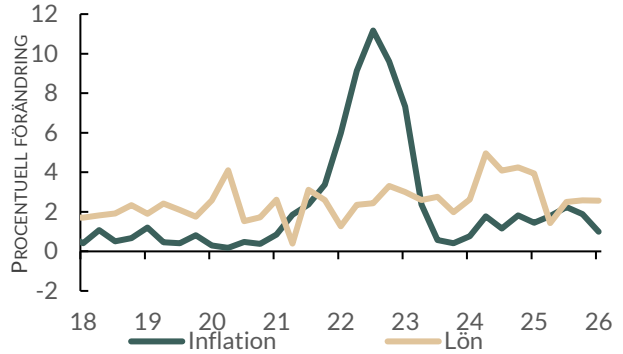
Appendix: Diagram och tabeller

Diagram A1. Sverige

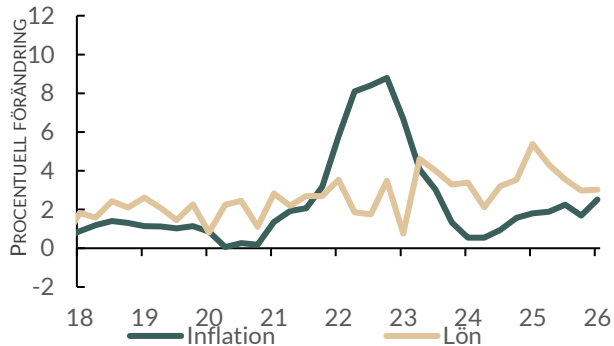
Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat

Diagram A2. Danmark

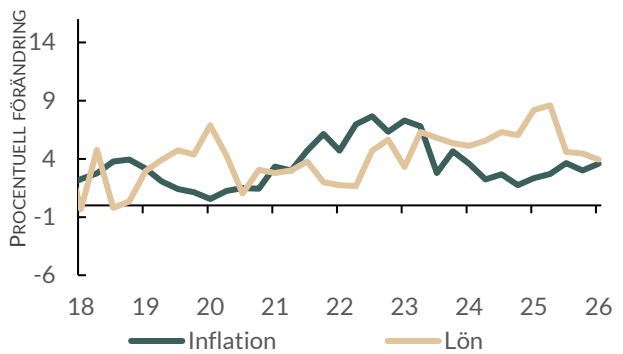
Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat

Diagram A3. Finland

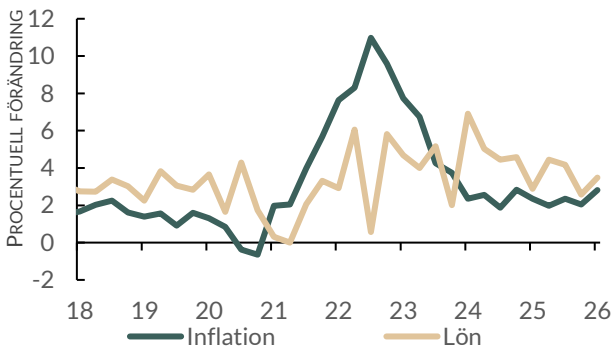
Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat

Diagram A4. Norge

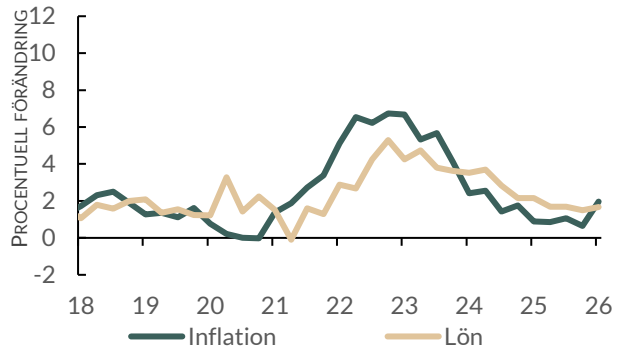
Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat

Diagram A5. Tyskland

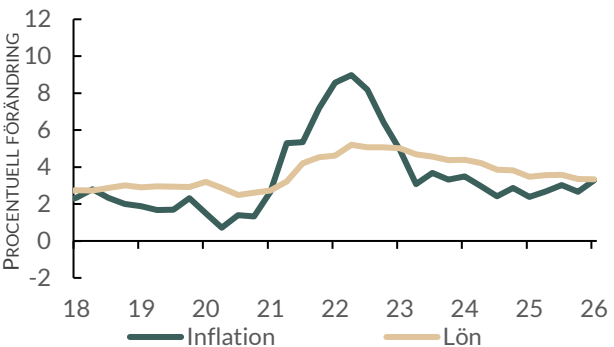
Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat

Diagram A6. Frankrike

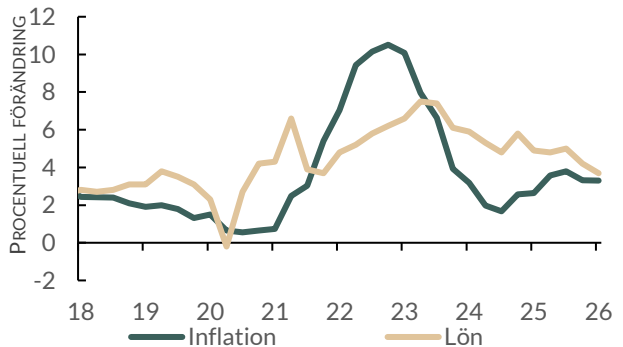
Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat

Diagram A7. USA

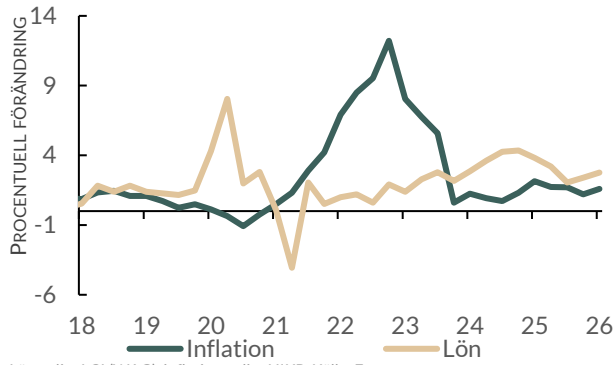
Lön enligt ECI, inflation enligt HIKP. Källa: BLS

Diagram A8. Storbritannien

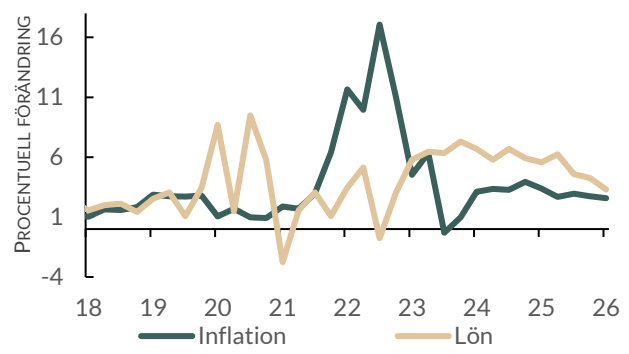
Lön enligt AWE, inflation enligt HIKP. Källa: ONS

Diagram A9. Italien

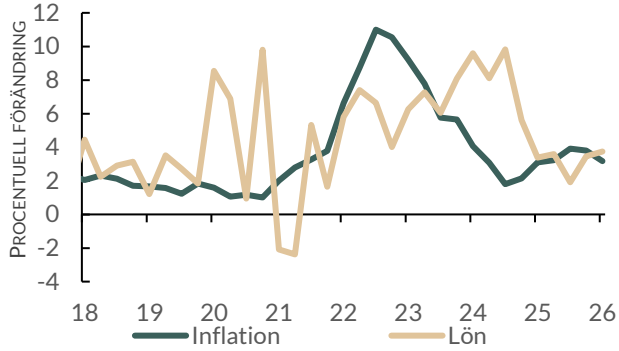
Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat

Diagram A10. Nederländerna

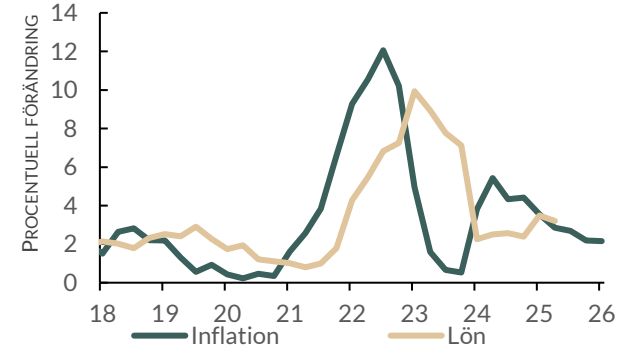
Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat

Diagram A11. Österrike

Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. Källa: Eurostat

Diagram A12. Belgien

Lön enligt LCI (WAG), inflation enligt HIKP. LCI saknas from kv3 2025. Källa: Eurostat

TABELL A1 Löner i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026 q1	2023-2026q1	2020-2026q1	2013-2019	2000-2026q1
Sverige	3,2	3,8	3,3	2,4	2,8
Euroområdet	3,3	4,2	3,5	1,8	2,5
USA	3,3	4,0	3,9	2,3	2,9
Storbritannien	3,7	5,5	4,9	2,2	3,5
Norge	3,9	5,7	4,6	4,4	4,5
Belgien*		5,0	3,8	1,4	2,7
Danmark	2,6	3,0	2,7	1,6	2,5
Finland	3,0	3,4	2,9	1,3	3,0
Frankrike	1,7	2,9	2,6	1,6	2,1
Italien	2,8	2,9	2,3	0,8	2,3
Nederländerna	3,3	5,8	4,6	1,5	3,0
Portugal	5,6	6,2	5,5	1,4	2,4
Spanien	4,8	4,0	3,3	1,1	2,7
Tyskland	3,5	4,2	3,5	2,5	2,5
Österrike	3,8	5,9	5,2	2,5	3,6

Bygger på Labour cost index (EU-länder), Employment Cost index (USA), lönekostnadsindex i Norge och Lön per vecka i Storbritannien. *Belgien saknar värden för kv2 och kv3 2025 samt kv1 2026, beräknat genomsnitt utesluter därmed dessa kvartal.

Källor: Eurostat, BLS och nationella statistikbyråer via Macrobond

TABELL A2 Inflation (harmoniserad), årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026 q1	2023-2026q1	2020-2026q1	2013-2019	2000-2026q1
Sverige	1,5	2,9	3,6	1,2	2,0
Euroområdet	2,6	3,1	3,5	0,9	2,2
USA	3,3	3,1	3,9	1,6	2,6
Storbritannien	3,3	4,2	4,3	1,7	2,6
Norge	3,6	3,6	3,8	2,4	2,4
Belgien	2,2	3,0	3,9	1,4	2,4
Danmark	1,0	1,9	2,8	0,5	1,8
Finland	2,5	2,2	2,8	0,9	1,9
Frankrike	2,0	2,7	2,8	0,9	1,9
Italien	1,6	2,6	3,1	0,6	2,1
Nederländerna	2,6	3,0	4,3	1,2	2,5
Portugal	2,7	3,2	3,1	0,7	2,2
Spanien	3,4	2,8	3,4	0,7	2,4
Tyskland	2,8	3,4	3,8	1,2	2,1
Österrike	3,2	4,4	4,4	1,6	2,5

Harmoniserat konsumentprisindex (HIKP) i EU-länderna, KPI i USA, Storbritannien och Norge.

Källor: Eurostat, BLS och nationella statistikbyråer via Macrobond

Tabell A3 Reallön (lön-inflation), årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026 q1	2023-2026q1	2020-2026q1	2013-2019	2000-2026q1
Sverige	1,7	0,9	-0,2	1,3	0,7
Euroområdet	0,7	1,1	0,1	0,9	0,3
USA	0,0	0,9	0,0	0,8	0,3
Storbritannien	0,4	1,3	0,6	0,6	0,8
Norge	0,4	2,0	0,8	1,9	2,0
Belgien*		1,8	-0,2	0,0	0,3
Danmark	1,5	1,1	0,0	1,2	0,7
Finland	0,5	1,2	0,1	0,3	1,1
Frankrike	-0,3	0,2	-0,2	0,6	0,3
Italien	1,1	0,4	-0,6	0,1	0,2
Nederländerna	0,7	2,7	0,5	0,3	0,6
Portugal	2,8	2,9	2,3	0,7	0,2
Spanien	1,3	1,2	0,0	0,4	0,3
Tyskland	0,7	0,8	-0,2	1,3	0,5
Österrike	0,6	1,5	0,8	0,9	0,8

Årsförändring av kvoten (löneindex/prisindex). Detta kan skilja sig från skillnad i förändring mellan respektive index. I beräkningen bygger löneutvecklingen Labour cost index (EU-länder), Employment Cost index (USA), lönekostnadsindex i Norge och Lön per vecka i Storbritannien. Inflationen bygger på Harmoniserat konsumentprisindex (HIKP) i EU-länderna, KPI i USA, Storbritannien och Norge. *Belgien saknar värden för kv2 och kv3 2025 samt kv1 2026, beräknat genomsnitt utesluter därmed dessa kvartal.

Källor: Eurostat, BLS och nationella statistikbyråer via Macrobond

TABELL A4a Arbetskostnad/timme i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026 q1	2023-2026q1	2020-2026q1	2013-2019	2000-2026q1
Sverige	3,4	3,8	3,7	2,8	3,5
Euroområdet	3,4	4,2	3,7	1,8	2,7
USA*		4,5	5,1	2,8	3,6
Storbritannien*		5,0	4,9	2,2	3,5
Norge	3,7	5,2	4,6	3,0	4,4
Belgien	2,3	4,6	4,1	1,4	2,7
Danmark	2,8	3,9	3,3	2,0	2,9
Finland	2,8	2,8	2,9	1,2	2,7
Frankrike	2,5	2,9	2,7	1,3	2,4
Italien	3,1	2,3	2,1	0,9	2,0
Nederländerna*		6,0	4,9	1,4	3,1
Portugal	6,0	6,5	5,6	1,8	3,1
Spanien	4,7	5,0	4,4	1,3	2,9
Tyskland	3,7	5,2	4,3	2,9	2,8
Österrike	3,0	5,6	5,2	2,5	3,2

*USA, Storbritannien och Nederländerna saknar värden för kv1 2026, beräknat genomsnitt utesluter därmed dessa kvartal. Kalenderkorrigerade värden. Observera att SCB vid tidpunkten för rapportframställningen redovisade felaktiga serier för arbetskostnader i näringslivet för samtliga kvartal 2025 och kv1 2026. Detta påverkar genomsnitt för tillväxttakter som inkluderar 2024 och 2025.

Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond

TABELL A5a Produktivitet i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026 q1	2023-2026q1	2020-2026q1	2013-2019	2000-2026q1
Sverige	2,9	1,4	1,2	1,0	1,3
Euroområdet	-0,2	-0,1	0,4	0,8	0,8
USA*		1,7	2,3	1,1	1,6
Storbritannien	0,1	-0,3	0,6	0,7	0,8
Norge	1,6	0,5	0,9	0,8	0,9
Belgien	0,6	1,0	0,9	0,6	0,8
Danmark	5,6	2,5	1,2	1,3	1,2
Finland	1,4	0,6	0,2	0,7	0,9
Frankrike	1,3	0,8	0,1	0,7	0,8
Italien	-0,3	-1,4	-0,2	0,4	0,2
Nederländerna	1,9	0,2	0,8	0,4	0,9
Portugal	1,3	-0,1	0,3	0,2	0,8
Spanien	1,0	0,9	0,7	0,5	0,8
Tyskland	0,4	-0,3	0,4	0,9	0,9
Österrike	1,6	-0,6	0,7	0,7	1,1

*USA saknar värden för kv1 2026, beräknat genomsnitt utesluter därmed dessa kvartal. Kalenderkorrigerade värden. Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond

TABELL A4b Arbetskostnad/timme i tillverkningsindustrin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026 q1	2023-2026q1	2020-2026q1	2013-2019	2000-2026q1
Sverige	4,2	3,3	3,4	2,8	3,5
Euroområdet	2,7	4,3	3,5	2,1	2,9
USA*		4,5	4,1	2,0	2,8
Storbritannien	3,5	5,8	4,4	2,1	3,3
Norge	4,6	5,2	4,3	2,9	4,2
Belgien	0,9	5,0	4,2	1,8	2,9
Danmark	4,4	5,2	4,1	2,4	3,6
Finland	5,4	3,3	3,1	1,1	2,6
Frankrike	2,7	3,4	2,7	1,3	2,5
Italien	1,9	2,8	2,4	1,4	2,5
Nederländerna*		5,7	4,7	2,1	3,3
Portugal	6,4	6,6	6,0	2,3	3,6
Spanien	3,8	4,5	4,2	0,6	3,0
Tyskland	3,6	5,0	3,9	2,8	2,8
Österrike	1,7	5,3	4,3	2,8	3,3

*USA, och Nederländerna saknar värden för kv1 2026, beräknat genomsnitt utesluter därmed dessa kvartal. Kalenderkorrigerade värden. Observera att SCB vid tidpunkten för rapportframställningen redovisade felaktiga serier för arbetskostnader i näringslivet för samtliga kvartal 2025 och kv1 2026. Detta påverkar genomsnitt för tillväxttakter som inkluderar 2024 och 2025.

Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond.

TABELL A5b Produktivitet i tillverkningsindustrin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026 q1	2023-2026q1	2020-2026q1	2013-2019	2000-2026q1
Sverige	8,0	-2,6	1,3	1,9	2,8
Euroområdet	-3,1	-0,2	1,3	1,8	2,2
USA*		2,3	1,7	0,8	1,6
Storbritannien*		1,1	2,0	1,9	3,7
Norge	0,5	0,3	0,3	1,0	1,8
Belgien	1,6	0,7	1,1	2,0	2,0
Danmark	18,2	12,1	8,8	4,2	4,9
Finland	0,6	0,8	-1,4	3,2	2,2
Frankrike	1,8	3,2	0,9	1,5	2,1
Italien	-1,0	-0,9	-0,1	1,2	1,0
Nederländerna	1,7	0,1	2,2	1,6	2,6
Portugal	4,0	-0,4	0,5	1,4	2,0
Spanien	-2,0	-0,3	1,1	1,0	1,6
Tyskland	1,8	-0,4	1,1	1,4	2,1
Österrike	4,4	-1,5	0,8	1,8	2,3

*USA och Storbritannien saknar värden för kv1 2026, beräknat genomsnitt utesluter därmed dessa kvartal. Kalenderkorrigerade värden.

Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond

TABELL A6a Enhetsarbetskostnader i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026 q1	2023-2026q1	2020-2026q1	2013-2019	2000-2026q1
Sverige	1,0	2,7	2,9	2,0	2,4
Euroområdet	3,6	4,5	3,5	1,3	2,0
USA*		2,7	3,0	1,7	2,0
Storbritannien	4,1	5,6	4,8	1,6	2,8
Norge	2,1	4,8	3,8	2,3	3,6
Belgien	1,4	3,6	3,2	0,8	2,0
Danmark	-2,5	1,6	2,2	0,9	1,9
Finland	1,5	2,6	3,0	0,7	2,1
Frankrike	0,9	1,9	2,4	0,6	1,6
Italien	2,7	4,0	2,7	1,1	2,2
Nederländerna*		6,2	4,3	0,8	2,1
Portugal	4,4	6,5	5,4	1,9	2,6
Spanien	4,0	4,3	3,9	0,8	2,3
Tyskland	3,5	5,9	4,4	2,5	2,1
Österrike	1,0	6,4	4,6	2,1	2,3

*USA och Nederländerna saknar värden för kv1 2026, beräknat genomsnitt utesluter därmed dessa kvartal.

Kalenderkorrigerade värden. Observera att SCB vid tidpunkten för rapportframställningen redovisade felaktiga serier för arbetskostnader i näringslivet för samtliga kvartal 2025 och kv1 2026. Detta påverkar genomsnitt för tillväxttakter som inkluderar 2024 och 2025.

Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond.

TABELL A7a Förädlingsvärdespris i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026 q1	2023-2026q1	2020-2026q1	2013-2019	2000-2026q1
Sverige	1,7	3,5	3,5	2,0	2,2
Euroområdet	2,1	3,6	3,4	1,1	2,0
USA	3,3	3,0	3,7	1,6	2,3
Storbritannien	3,5	4,6	4,2	1,6	2,5
Norge	-1,0	-3,4	6,4	1,6	4,6
Belgien	2,4	3,4	3,6	1,5	2,2
Danmark	-3,8	-0,2	2,6	0,9	2,1
Finland	1,9	1,9	2,7	1,5	1,9
Frankrike	0,7	2,2	2,5	0,7	1,6
Italien	1,9	3,2	2,7	0,8	1,9
Nederländerna	2,8	5,0	4,3	1,1	2,3
Portugal	4,4	5,6	4,4	1,7	2,5
Spanien	2,5	3,4	3,2	0,5	2,2
Tyskland	2,9	4,3	4,1	1,7	1,9
Österrike	1,8	4,7	3,9	1,7	2,2

Kalenderkorrigerade värden.

Källor: Eurostat och egna beräkningar

TABELL A6b Enhetsarbetskostnader i tillverkningsindustrin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026 q1	2023-2026q1	2020-2026q1	2013-2019	2000-2026q1
Sverige	-3,3	6,9	3,1	1,3	1,5
Euroområdet	6,0	4,6	2,4	0,4	0,9
USA*		2,2	2,5	1,2	0,3
Storbritannien*		5,3	3,3	0,2	-0,2
Norge	4,1	4,9	4,0	1,9	2,4
Belgien	-0,7	4,5	3,5	-0,2	1,1
Danmark	-11,6	-5,8	-3,9	-1,5	-1,0
Finland	5,0	2,8	4,9	-1,5	1,0
Frankrike	0,7	0,2	1,8	-0,3	0,4
Italien	2,9	4,0	3,2	0,7	2,0
Nederländerna*		6,2	2,8	0,4	0,9
Portugal	1,9	7,0	5,5	1,1	1,8
Spanien	6,4	4,8	3,5	-0,3	1,6
Tyskland	1,7	5,7	3,1	1,6	1,2
Österrike	-2,5	7,0	3,8	1,1	1,2

*USA, Storbritannien och Nederländerna saknar värden för kv1 2026, beräknat genomsnitt utesluter därmed dessa kvartal.

Kalenderkorrigerade värden. Observera att SCB vid tidpunkten för rapportframställningen redovisade felaktiga serier för arbetskostnader i näringslivet för samtliga kvartal 2025 och kv1 2026. Detta påverkar genomsnitt för tillväxttakter som inkluderar 2024 och 2025.

Källor: Eurostat och nationella statistikbyråer via Macrobond.

TABELL A7b Förädlingsvärdespris i tillverkningsindustrin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026 q1	2023-2026q1	2020-2026q1	2013-2019	2000-2026q1
Sverige	-3,7	3,5	2,6	2,1	1,1
Euroområdet	1,3	3,6	2,9	1,1	1,3
USA*		0,0	3,5	-0,2	2,0
Storbritannien	3,0	3,8	2,0	0,9	0,3
Norge	-10,6	2,8	4,8	1,7	2,8
Belgien	0,8	1,8	3,3	1,3	1,4
Danmark	-11,8	2,0	0,6	1,8	1,1
Finland	4,0	-1,3	4,2	1,3	0,6
Frankrike	0,3	2,6	2,6	0,5	0,6
Italien	2,7	3,5	3,7	1,4	1,8
Nederländerna	3,9	4,9	3,1	1,0	1,2
Portugal	0,9	4,0	4,6	1,5	1,8
Spanien	2,5	3,8	3,3	0,5	1,9
Tyskland	3,9	4,9	3,3	0,8	1,3
Österrike	0,5	3,9	2,0	0,8	0,9

*USA saknar värden för kv1 2026, beräknat genomsnitt

utesluter därmed dessa kvartal. Kalenderkorrigerade värden.

Källor: Eurostat och egna beräkningar

TABELL A8a Enhetsarbetskostnader (SEK) i hela ekonomin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026 q1	2023-2026q1	2020-2026q1	2013-2019	2000-2026q1
Sverige	1,0	2,7	2,9	2,0	
Euroområdet	4,4	5,4	4,4	4,2	
USA*		-3,9	1,4	7,3	
Storbritannien	1,0	6,5	5,8	3,7	
Norge	4,8	1,4	1,8	1,4	
Belgien	2,3	4,5	4,1	3,7	
Danmark	-1,6	2,5	3,1	3,8	
Finland	2,3	3,4	3,9	3,6	
Frankrike	1,7	2,7	3,3	3,5	
Italien	3,6	4,8	3,6	4,0	
Nederländerna*		7,1	5,2	3,8	
Portugal	5,3	7,4	6,2	4,9	
Spanien	4,9	5,1	4,7	3,8	
Tyskland	4,4	6,8	5,3	5,4	
Österrike	1,9	7,3	5,5	5,0	

*USA och Nederländerna saknar värden för kv1 2026, beräknat genomsnitt utesluter därmed dessa kvartal.

Kalenderkorrigerade värden. Observera att SCB vid tidpunkten för rapportframställningen redovisade felaktiga serier för arbetskostnader i näringslivet för samtliga kvartal 2025 och kv1 2026. Detta påverkar genomsnitt för tillväxttakter som inkluderar 2024 och 2025.

Källor: Eurostat och egna beräkningar

TABELL A8b Enhetsarbetskostnader (SEK) i tillverkningsindustrin, årliga procentuella förändringar, genomsnitt per tidsperiod

	2026 q1	2023-2026q1	2020-2026q1	2013-2019	2000-2026q1
Sverige	-3,3	6,9	3,1	1,3	1,5
Euroområdet	7,0	5,6	3,3	3,3	2,1
USA*		0,2	3,6	6,8	1,7
Storbritannien*		6,5	4,7	2,2	-0,1
Norge	6,9	1,5	1,9	0,9	2,1
Belgien	0,2	5,3	4,2	2,7	2,1
Danmark	-10,9	-5,1	-3,1	1,4	0,1
Finland	5,9	3,8	5,9	1,4	2,2
Frankrike	1,5	0,9	2,7	2,6	1,5
Italien	3,8	4,8	4,1	3,6	3,2
Nederländerna*		7,1	3,7	3,3	2,1
Portugal	2,8	7,9	6,4	4,1	2,9
Spanien	7,3	5,6	4,4	2,6	2,7
Tyskland	2,6	6,5	4,0	4,5	2,4
Österrike	-1,6	8,0	4,7	4,0	2,4

*USA, Storbritannien och Nederländerna saknar värden för kv1 2026, beräknat genomsnitt utesluter därmed dessa kvartal.

Kalenderkorrigerade värden. Observera att SCB vid tidpunkten för rapportframställningen redovisade felaktiga serier för arbetskostnader i näringslivet för samtliga kvartal 2025 och kv1 2026. Detta påverkar genomsnitt för tillväxttakter som inkluderar 2024 och 2025.

Källor: Eurostat och egna beräkningar

MEDLINGS-
INSTITUTET

Medlingsinstitutet

Box 1236

111 82 Stockholm

Telefon: 08-545 292 40

info@mi.se

Webbplats: www.mi.se